

Służenie w odpocznieniu

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Służenie w odpocznieniu.

a) Hbr 4; 10 – „kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich”.

- Powyższy fragment dotyczy osób, które uwierzyły i zostały zbawione. Co znaczy odpocząć od swoich dzieł?

→ Z jednej strony nie możemy zapracować na zbawienie, żadnymi naszymi uczynkami, dziełami. Z drugiej odpoczynek od swoich dzieł to nie pracowanie dla Boga, ale poddanie się Jego prowadzeniu. Wiąże się to najczęściej z dużą ilością pracy, ale bez obciążenia psychicznego. Jeżeli nie wykonujemy własnego planu, ale Boga i to ON toruje drogę, kształtuje okoliczności, to nie musimy brać na siebie ciężaru, a tylko brzemień za dane dzieło. Brzemień, czyli z serca się zaangażować, żyć tym zadaniem. Niesienie ciężaru jest braniem na własne barki tego, co jedynie Bóg może zrobić.

b) Mar 4; 35 – 41 – „(35) I rzekł do nich owego dnia, kiedy nastał wieczór: Przeprawmy się na drugą stronę. (36) Opuścili więc lud i wzięli go z sobą tak jak był, w łodzi, a inne łodzie towarzyszyły mu. (37) I zerwała się gwałtowna burza, a fale wdzierały się do łodzi, tak iż łódź już się wypełniała. (38) A on był w tylnej

części łodzi i spał na wezglowiu. Budzą go więc i mówią do niego: Nauczycielu, nic cię to nie obchodzi, że giniemy? (39) I obudziwszy się, zgromił wichę i rzekł do morza: Umilknij! Ucisz się! I ustał wichę i nastała wielka cisza. (40) I rzekł do nich: Czemu jesteście tacy bojaźliwi? Jakże to, jeszcze wiary nie macie? (41) I zdjął ich strach wielki i mówili jeden do drugiego: Kim więc jest Ten, że i wiatr, i morze są mu posłuszne?”.

Mar 5; 18-20 – „(18) A gdy wstąpił do łodzi, prosił Go ten, który był opętany przez demony, aby mógł z Nim być. (19) Lecz Jezus nie pozwolił mu, ale powiedział do niego: Idź do swojego domu, do swoich, i oznajmij im, jak wiele Pan dla ciebie uczynił i jak zmiłował się nad tobą. (20) I odszedł, i zaczął rozgłaszać w Dziesięciogrodziu, jak wiele uczynił mu Jezus; i dziwili się wszyscy”.

- Jakże miał Jezus zadanie do wykonania od Ojca – Mar 5; 18-20?
 - Dotrzeć na drugi brzeg, uwolnić opętanego i uczynić go świadkiem dla Dziesięciogrodzia.
 - Jak myślisz, dlaczego Jezus spał podczas groźnej burzy?
 - Gdy Ojciec posyła Jezusa z zadaniem, to co może się przeciwstawić Jego woli? Jezus wiedział, że ma do wykonania zadanie, ufał też w to, że co Ojciec zleci, to musi się stać. Burza miała tylko postraszyć, ale w wierze strach nie ma miejsca. Porozmawiajcie o tym, bo w naszym życiu Jezus zleca nam zadania, a przeszkody czasem zdają się być większe niż Boże zamierzenia. Pomoc w byciu skoncentrowanym na Bożym planie i staniu w wierze.
- c) Co jest potrzebne w życiu ucznia Jezusa, aby wejść w „odpocznienie” w służbie dla Boga?
- Potrzebna świadomość wykonywania zadania zleconego przez Boga.
 - Potrzebna wiara, czyli zaufanie, że Bóg prowadzi sprawę i ma moc doprowadzić ją do końca i wbrew okolicznościom.
 - Patrzenie na okoliczności z perspektywy zadania do wykonania, a nie trudności. Trudności zawsze przychodzą, m.in. po to, abyśmy skoncentrowali się nie na zadaniu, ale na problemach. Dążenie do celu pomimo przeciwności.
 - Relacja z Panem, przebywanie w Jego obecności. To jest podstawowym i fundamentalnym źródłem wchodzenia w Boży plan.

- Mentalne wyluzowanie. To dzieło Boga, a nie nasze. Jeżeli Jezus chce poprzez nas coś uczynić, to ON ma moc, aby przezwyciężyć wszelkie przeszkody.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jak zrozumiałeś dzisiejszy temat?

- Upewnić się. Czasem trudno uchwycić różnicę, skoro i tak muszę pracować, planować. Ważniejsze jest skoncentrowanie na relacji z Panem, z której wynikać będzie Jego prowadzenie, rozpoznawanie Jego zadań dla nas, niż intelektualne kreowanie, co mógłbym dobrego zrobić.

b) Powiedz o sytuacjach ze swojego życia, gdzie czułeś ciężar, obciążenie, targały Tobą obawy i sytuacjach, gdzie czułeś „lekkość”. Jak myślisz, z czego to wynikało?

- Jest to okazja, żeby zweryfikować zrozumienie tematu poprzez osobiste, praktyczne przykłady.

c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

d) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

Hbr 4; 10 – „kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich”.

f) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Ks. Wyjścia 14 – zwróć uwagę na postawę Mojżesza, Ks. Liczb 13 – zwróć uwagę na postawę Jozuego i Kaleba, 1 Sam 17; 1-52 – zwróć uwagę na postawę Dawida.

g) Modlitwa na zakończenie.